Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26002
Copyright: Admont, Benediktinerstift

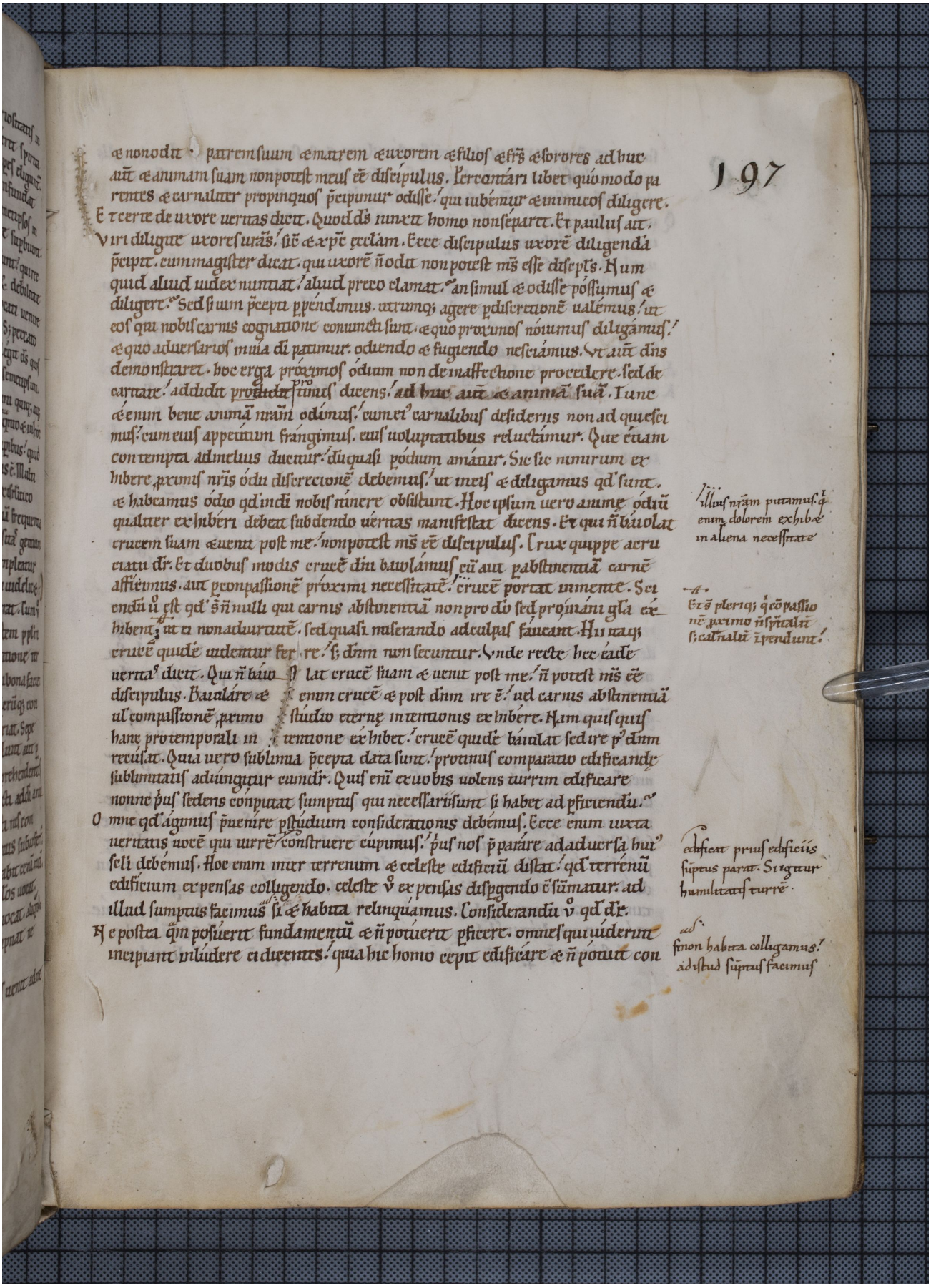

et non odit patrem suum et matrem et uxorem et filios et fr̄s et sorores adhuc
aut̄ et animam suam non potest meus ēē discipulus. Percontari libet quomodo pa
rentes et carnaliter propinquos p̄cipimur odisse. qui iubemur et inimicos diligere.
Et certe de uxore ueritas dicit. Quod d̄s iunxit homo non separet. Et paulus ait.
Viri diligite uxores ur̄as. sic̄ et xp̄c ecclam. Ecce discipulus uxorē diligenda
p̄cipit. cum magister dicat. qui uxorē n̄ odit non potest m̄s esse discipl̄s. Num
quid aliud iudex nuntiat. aliud preco clamat. an simul et odisse possumus et
diligere. Sed si uim p̄cepti p̄pendimus. utrumq; agere p̄discretionē ualemus. ut
eos qui nobis carnis cognatione coniuncti sunt. et quo proximos nouimus diligamus.
et quo aduersarios in uia di patimur. odiendo et fugiendo nesciamus. Vt aut̄ d̄ns
demonstraret. hoc erga proximos odium non de inaffectione procedere. sed de
caritate. addidit ~~prodidit~~ pro timus dicens. ad huc aut̄ et animā suā. Tunc
et enim bene animā nr̄am odimus. cum ei carnalibus desideriis non ad quiesci
mus. cum eius appetitum frangimus. eius uoluptatibus reluctamur. Que etiam
contempta ad melius ducitur. dū quasi p̄odium amatur. Sic sic nimirum ex
hibere p̄ximis nr̄is odii discretionē debemus. ut in eis et diligamus qd̄ sunt.
et habeamus odio qd̄ in di nobis nūnere obsistunt. Hoc ipsum uero animę odiū
qualiter exhiberi debeat subdendo ueritas manifestat dicens. Et qui n̄ baiolat
crucem suam et uenit post me. non potest m̄s ēē discipulus. Crux quippe acru
ciatu d̄r. Et duobus modis crucē d̄ni baiolamus cū aut p̄abstinentiā carnē
afficimus. aut p̄compassionē proximi necessitatē. crucē portat in mente. Sci
endū u̇ est qd̄ s̄ n̄ nulli qui carnis abstinentiā non pro d̄o sed pro mani gl̄a ex
hibent. ut ei non ad uirtutē. sed quasi miserando ad culpas faueant. Hii itaq;
crucē quidē uidentur fer re. s; d̄nm non secuntur. Vnde recte hec eadē
ueritas dicit. Qui n̄ baio lat crucē suam et uenit post me. n̄ potest m̄s ēē
discipulus. Baiolare et enim crucē et post d̄nm ire ē. uel carnis abstinentiā
uel compassionē p̄ximo studio eternę intentionis exhibere. Nam quisquis
hanc pro temporali in tentione exhibet. crucē quidē baiolat sed ire p̄ d̄nm
recusat. Quia uero sublimia p̄cepta data sunt. protinus comparatio edificandę
sublimitatis adiungitur cum d̄r. Quis enī ex uobis uolens turrim edificare
nonne p̄us sedens computat sumptus qui necessarii sunt si habet ad p̄ficiendū.
Omne qd̄ agimus p̄uenire p̄studium considerationis debemus. Ecce enim iuxta
ueritatis uocē qui turrē construere cupimus. p̄us nos p̄parare ad aduersa hui
seli debemus. Hoc enim inter terrenum et celeste edificiū distat. qd̄ terrenū
edificium expensas colligendo. celeste u̇ expensas dispgendo c̄sūmatur. ad
illud sumptus facimus si et habita relinquamus. Considerandū u̇ qd̄ d̄r.
Ne postea q̄m posuerit fundamentū et n̄ potuerit p̄ficere. omnes qui uiderint
incipiant inludere ei dicentes. quia hic homo cepit edificare et n̄ potuit con

illius nr̄am putamus. q̄ enim dolorem exhibet in aliena necessitate

Et s̄ plerique q̄ cōpassionē p̄ximo n̄ spūalit̄ s; carnalit̄ ī pendunt.

edificat prius edificiis sūptus parat. Si igitur humilitatis turrē.

finon habita colligamus. ad istud sūptus facimus